

dygdare, som ~~de~~ en sådan människa  
förfäffas sig samvets friid: och det är denna  
dygd, som på varken recomrenderas  
af de bästa Romanförfattare.

1751. Men denna dygd kan inte släppas  
den väkta samvets friid; ty ehuru väl kan  
friden och segern öfver de onda tankarna  
öfver de onda begjerserna; så tillåter  
äroval icke Egenrättfärdighet, den väkta  
att snälla sin hungen efter rättfärdighe-  
ten, med detta plina dras, eller med den  
egna förtjensten; uti det Naturliga till-  
ståndet kan den dygdige på samvets friid  
genom friden och segern öfver det ondas ut-  
brätt; men den väkta kan icke tillfrids-  
ställa sin egenrättfärdighet dermed, att han  
friden och segern öfver det ondas; utlunda  
fortt skulle den väkta egenrättfärdighet  
blifva tillfridsställd, om han kunde blif-  
va så ren som en Engel, eller så öfhyllig,  
som människan var i Paradiiset.

1752. Det är således viist och sannt, att de-  
der finerna äta och all den förtjenst,  
som den förloade Söner vill förtjensta,  
genom ett väkta finern: den föne pete  
det: "han begärde att få uppfylla sin  
buk med dras, dermed finern föddes,  
och honom gaf inget; ja icke en gang  
Egenrättfärdigheten, uti hvilken tjenst den  
väkta står, kan tillfridsställa genom  
den egna bätningen, genom friden och segern  
öfver de onda tankarna, samt öfver de  
onda begjerserna d. v. s. genom dygden  
eller den egna förtjensten; nej, uti det  
det väkta tillståndet är egenrättfär-  
dig så frång, att han icke räknar den  
förloade Söner samvets friid, genom  
friden och segern öfver det ondas

utbrätt: utan han vill, att människan skall  
blifva en Engel: Och när han icke kan blifva  
så ren, som en Engel; så faller han i förtjenst  
han: han tror sig vara förloade.

1753. Just detta är Djävelens plan, att  
den förloade Söner skall förgås: Han  
gör uti främmande dand, han plan-  
ör, att den väkta alldrig skall kunna  
förloas med Gud: uti det Naturliga till-  
ståndet kunde människan Egenrättfär-  
digheten tillfridsställa genom den så härt  
berisade dygden; men uti det väkta  
tillståndet, kunde icke Egenrättfärdig-  
heten blifva tillfridsställd med så liten  
egen förtjenst, emedan det väkta  
samvets friid öfver "hjärtats fullkomliga  
renhet"; men nu är det icke omöj-  
ligt, som hindrar den öngesulle frän  
Förtjensten; ~~utan~~ ty "Lagen är  
en riktiga mästare till christen; icke  
heller de der frimaktiga tankarne  
och frimaktiga begjerserna, som äta  
upp den förloade Söners förtjenst,  
utan det är Egenrättfärdigheten, som  
omskapas sig till en ljus Engel: Ut-  
den väkta själens ondsbetank; det  
är Egenrättfärdigheten, som hindrar  
den förloade Söner, att genast nå  
huggenadens inträffas, på ty, och  
gå till sin fader.

1754. Detta kan den väkta själv icke  
genast begripa, ty Egenrättfärdighe-  
ten uppenbarar sig icke för hans ögon  
såsom en Svartande, utan såsom  
en ljus Engel: den väkta tycker,  
att det är Förtjensten, som  
talar, eller Gud, eller rätt: Samvets